

Sreda, 5. april 2017

P8_TA(2017)0124

Obravnavanje tokov beguncev in migrantov: vloga zunanjega delovanja EU**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2017 o obravnavanju tokov beguncev in migrantov: vloga zunanjega delovanja EU (2015/2342(INI))**

(2018/C 298/06)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 3, 8 in 21 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) ter členov 80, 208 in 216 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju globalne strategije za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije, objavljene junija 2016,
- ob upoštevanju sporočil Komisije z naslovom: „Evropska agenda o migracijah“ z dne 13. maja 2015 (COM(2015)0240); „Prisilno razseljevanje in razvoj“ z dne 26. aprila 2016 (COM(2016)0234); „Vzpostavitev novega partnerskega okvira s tretjimi državami v okviru evropske agende o migracijah“ z dne 7. junija 2016 (COM(2016)0385); in „Krepitev evropskih naložb za delovna mesta in rast: druga faza Evropskega sklada za strateške naložbe in nov evropski načrt za zunanje naložbe“ z dne 14. septembra 2016 (COM(2016)0581) in skupnih sporočil Evropske komisije in visoke predstavnice Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z naslovom „Reševanje begunske krize v Evropi: Vloga zunanjega delovanja EU“ z dne 9. septembra 2015 (JOIN(2015)040); „Migracije na osrednji sredozemski poti: upravljanje tokov, reševanje življenj“ z dne 25. januarja 2017 (JOIN(2017)0004); in z naslovom „Pregled evropske sosedске politike“ z dne 18. novembra 2015 (JOIN(2015)0050),
- ob upoštevanju sklepov Sveta za splošne zadeve o globalnem pristopu k vprašanju migracij in mobilnosti z dne 3. maja 2012,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta o migracijah z dne 25. in 26. junija, 15. oktobra, 17. in 18. decembra 2015, 17. in 18. marca ter 28. junija 2016,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve z dne 12. decembra 2014 o migracijah in razvojnem sodelovanju EU, z dne 12. oktobra 2015 o migracijah, z dne 12. maja 2016 o pristopu EU k vprašanju prisilne razseljenosti in razvoja ter z dne 23. maja 2016 o zunanjih vidikih migracij,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve o prihodnjih prednostnih nalogah partnerstva ter paktih z Jordanijo in Libanomom z dne 17. oktobra 2016,
- ob upoštevanju izjave s konference na visoki ravni o vzhodnosredozemski/zahodnobalkanski poti, ki je potekala 8. oktobra 2015,
- ob upoštevanju politične izjave in akcijskega načrta, ki sta bila sprejeta na vrhu v Valletti 11. in 12. novembra 2015,
- ob upoštevanju sklepov z vrha v Bratislavi 16. septembra 2016,
- ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računškega sodišča št. 9/2016 z naslovom „Poraba EU na področju zunanjih migracij v državah južnega Sredozemlja in vzhodnega sosedstva do leta 2014“,
- ob upoštevanju konvencije Združenih narodov in protokola o statusu beguncev ter osrednjih mednarodnih konvencij o človekovih pravicah, Evropske konvencije o človekovih pravicah in Listine EU o temeljnih pravicah,

Sreda, 5. april 2017

- ob upoštevanju Ženevskih konvencij in njihovih dodatnih protokolov, ki urejajo vodenje oboroženih spopadov in si prizadevajo omejiti njihove učinke,
 - ob upoštevanju končnega dokumenta z vrhunškega srečanja Združenih narodov o trajnostnem razvoju z dne 25. septembra 2015 z naslovom „Spreminjamo naš svet: agenda za trajnostni razvoj do leta 2030“,
 - ob upoštevanju izjave iz New Yorka o beguncih in migrantih, podane na srečanju generalne skupščine OZN na visoki ravni za obravnavanje obsežnih tokov beguncev in migrantov dne 19. septembra 2016, in njenih prilog o „celovitem okviru za odzivanje na begunsko krizo“ ter „poti do svetovnega pakta za varne, urejene in zakonite migracije“,
 - ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij, zlasti z dne 9. julija 2015 o pregledu evropske sosedске politike⁽¹⁾, z dne 8. marca 2016 o položaju begunk in prosilk za azil v EU⁽²⁾, z dne 12. aprila 2016 o razmerah v Sredozemlju in potrebi po celostnem pristopu EU k migraciji⁽³⁾, z dne 13. septembra 2016 o skrbniškem skladu EU za Afriko: posledicah za razvoj in humanitarno pomoč⁽⁴⁾ in z dne 25. oktobra 2016 o človekovih pravicah in migracijah v tretjih državah⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju skupnih razprav Odbora za zunanje zadeve in Odbora za razvoj v skladu s členom 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in Odbora za razvoj ter mnenj Odbora za proračun in Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0045/2017),
- A. ker člen 13 Splošne deklaracije OZN o človekovih pravicah določa, da migracije sodijo med človekove pravice; ker bi morali ljudje imeti pravico do prebivanja v svoji domovini in v regiji, v kateri so se rodili in odraščali ter v kateri imajo kulturne in družbene korenine;
- B. ker je mobilnost ljudi, ki ji botrujejo različni razlogi, z 244 milijoni mednarodnih migrantov na višji ravni kot kdaj koli prej, vsi ti ljudje pa migrirajo bodisi prostovoljno bodisi neprostovoljno; ker se mednarodne migracije odvijajo predvsem v isti regiji in med državami v razvoju; ker po navedbah Mednarodne organizacije za migracije (IOM) večino mednarodnih migrantov v Evropi (52,4 %) in Severni Ameriki (51,2 %) predstavljajo migrantke; ker se migracijski tokovi jug-jug v primerjavi s tokovi jug-sever še naprej večajo: leta 2015 je 90,2 milijona mednarodnih migrantov, rojenih v državah v razvoju, prebivalo v drugih državah svetovnega juga, 85,3 milijona migrantov, rojenih na jugu, pa je prebivalo v državah svetovnega severa;
- C. ker Sredozemlje prečka vedno več mladoletnikov brez spremstva in ker kljub vedno obsežnejšim reševalnim operacijam število smrtnih žrtev v Sredozemlju še naprej narašča (5 079 v letu 2016 v primerjavi s 3 777 za celotno leto 2015, podatki IOM);
- D. ker je bila leta 2015 po podatkih Visokega komisariata OZN za begunce (UNHCR) zabeležena rekordna številka 65,3 milijonov ljudi, ki so bili prisilno razseljeni zaradi konfliktov in kršitev mednarodnega humanitarnega prava, nasilja in kršitev človekovih pravic, v to številko pa je zajetih tudi 40,8 milijona notranje razseljenih oseb in 21,3 milijona beguncev; ker je tem razlogom treba dodati še razseljene osebe, ki so morale domove zapustiti zaradi naravnih nesreč, neenakosti, revščine, slabih socialno-ekonomskih možnosti, podnebnih sprememb, pomanjkanja pravih in učinkovitih dolgoročnih razvojnih politik ter politične volje za odločno obravnavanje strukturnih težav, ki povzročajo vse te migracijske tokove; ker je Urad UNHCR evidencial najmanj 10 milijonov apatridov;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0272.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0073.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0102.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0337.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0404.

Sreda, 5. april 2017

- E. ker se je glede na trenutno razpoložljive podatke število beguncev v zadnjih petih letih povečalo za več kot 50 %; ker k temu neverjetnemu porastu prispeva vrsta dejavnikov, vključno z dejstvom, da je prostovoljna repatriacija beguncev od osemdesetih let 20. stoletja zdaj najnižja, da je število beguncev, ki jim je ponujena lokalna integracija, še vedno omejeno in da je še vedno vsako leto preseljenih približno 100 000 beguncev;
- F. ker je 6,7 milijona beguncev dolgotrajno razseljenih – po ocenah naj bi to obdobje trajalo v povprečju okoli 26 let – in brez vsake perspektive; ker je trajnih rešitev za preprečitev razseljevanja še vedno nesprejemljivo malo, zaradi česar je treba ta pojav obravnavati ne le kot humanitarni, ampak kot politični in razvojni izziv;
- G. ker ta globalni izziv zahteva celosten in večstranski pristop, osnovan na mednarodnem sodelovanju in sinergijah, pa tudi usklajene in konkretne rešitve, ki se ne smejo zgolj odzivati na vzroke, ampak morajo predpostavljati morebitne prihodnje krize; ker 86 % beguncev po svetu živi v revnih predelih, od tega 26 % v najmanj razvitih državah sveta, ki so zaradi tega na mejah svojih zmogljivosti in sta njihova socialna in gospodarska kohezija in razvoj še bolj destabilizirana; ker imajo te države le redko instrumente za zaščito pravic migrantov, medtem ko instrumentov na področju azila sploh nimajo; ker milijon ljudi, ki so leta 2015 prispeli v EU, predstavlja 0,2 % prebivalstva EU, in je bil ta delež v sosednjih državah ali v Evropi v devetdesetih letih 20. stoletja precej višji;
- H. ker begunci, notranje razseljene osebe in migranti s pravnega vidika sodijo v različne kategorije, dejansko pa do obsežnih mešanih premikov ljudi pride zaradi političnih, gospodarskih, socialnih, razvojnih in humanitarnih vzrokov ter vzrokov s področja človekovih pravic, ki presegajo državne meje; ker mora biti človekovo dostojanstvo vseh vpletenih v te tokove v središču vseh evropskih politik s področja teh vprašanj; ker je treba poleg tega z begunci in prosilci za azil vedno ravnati v skladu z njihovim statusom ter se jim v nobenem primeru ne sme preprečiti uveljavljanje pravic iz mednarodnih konvencij in Listine Evropske unije o temeljnih pravicah; ker pravno razlikovanje med begunci in migranti ne bi smelo voditi do stališč, češ da so migracije iz ekonomskih razlogov ali zaradi iskanja boljšega življenja manj upravičene kot migracije zaradi bega pred preganjanjem; ker so v konfliktih, nestabilnih razmerah ali nemirih poleg drugih temeljnih človekovih pravic ogrožene politične in ekonomske pravice, katerih uveljavljanje še naprej ovira prisilno razseljevanje;
- I. ker trenutna kriza zaradi pomanjkanja hrane v Sahelu načenja odpornost ljudi, ki je čedalje slabša zaradi hitrega napredovanja krize, nerazpoložljivosti osnovnih storitev in konfliktov v regiji; ker bodo te razmere spodbudile še več migracij;
- J. ker so migranti v prav vsaki fazi njihove poti izpostavljeni vsem vrstam telesnih in psihičnih nevarnosti, vključno z nasiljem, izkoriščanjem, trgovino z ljudmi, spolno zlorabo in zlorabo na podlagi spola; ker to še zlasti velja za ranljive ljudi, na primer za ženske (npr. ženske, ki same skrbijo za družino, ali nosečnice), pa tudi za otroke – ne glede na to, ali so brez spremstva, ločeni od svojih družin ali pa v spremstvu družine – osebe LGBTI, invalide, osebe, ki potrebujejo nujno zdravniško oskrbo, in starejše; ker bi bilo treba tem ranljivim skupinam nujno zagotoviti humanitarno zaščito in jim v okviru preselitve ali v času, ko se po veljavnih predpisih preučuje njihova prošnja za azil, omogočiti dostop do mehanizmov zaščite in napotitve, rezidentskega statusa in temeljnih storitev, vključno z zdravstvenim varstvom;
- K. ker lahko večja mobilnost ljudi, če se upravlja na varen, urejen, zakonit, odgovoren in preventiven način, zavaruje migrante in begunce pred škodljivimi dejavniki in lahko pomembno koristi tako državam gostiteljicam kot migrantom, kakor je to navedeno v agendi za trajnostni razvoj do leta 2030, lahko pa je tudi pomemben dejavnik rasti v državah gostiteljicah, vključno z EU; ker se te prednosti pogosto zelo podcenjuje; ker mora EU glede na pričakovano staranje evropskega prebivalstva poiskati izvedljive rešitve, tudi z zaposlovanjem tujih delavcev, da bi zagotovili ravnovesje med aktivnim prebivalstvom v plačnem razmerju in neaktivnim prebivalstvom ter bi se lahko odzivali na potrebe trga po delovni sili;

Sreda, 5. april 2017

- L. ker se je EU odzvala z uvedbo različnih notranjih in zunanjih instrumentov, vendar se zdi, da je bila preveč kratkoročno usmerjena v zmanjšanje ali ustavitev tokov; ker ta kratkoročni pristop ne dopušča obravnave niti vzrokov prisilnega razseljevanja in migracij niti humanitarnih potreb migrantov; ker je treba odziv EU na krizno upravljanje in instrumente za preprečevanje konfliktov še izboljšati, saj so nasilni konflikti poglavitni vzrok prisilnega razseljevanja;
- M. ker je Evropsko računsko sodišče izrazilo resne pomisleke glede učinkovite porabe finančnih sredstev EU na področju zunanjih migracij, tudi pri projektih za človekove pravice migrantov; ker je Računsko sodišče ugotovilo tudi, da se odhodki EU na področju migracij namenjajo zlasti za varnost in zaščito meja;
- N. ker mora biti humanitarna pomoč, ki temelji na potrebah in spoštovanju načel človečnosti, nevtralnosti, nepristranskosti in neodvisnosti ter na spoštovanju mednarodnega humanitarnega prava in človekovih pravic iz Ženevskih konvencij in njihovih dodatnih protokolov, v središču vsega zunanjega delovanja EU; ker mora prevladati načelo neodvisnosti pomoči, kar pomeni, da mora biti pomoč neodvisna od političnih, gospodarskih ali varnostnih premislekov oziroma se izvajati brez kakršne koli diskriminacije;
- O. ker bo izvajanje migracijske politike, osnovane na človekovih pravicah, uspešno le, če bomo znali odkloniti negativno dožemanje migracij in si bomo prizadevali za pozitivni diskurz, v katerem bomo migracijske tokove prikazovali kot priložnost za države gostiteljice in na ta način tudi prispevali k boju proti ekstremizmu in populizmu;
- P. ker je EU dolžna svoje izvajalske partnerice podpirati pri zagotavljanju hitre, učinkovite in kakovostne pomoči in zaščite, prevzeti pa mora tudi odgovornost za prizadeto prebivalstvo; ker s tega vidika partnerice EU potrebujejo pravočasno in predvidljivo financiranje, pri čemer jim je treba s sklepi o dodelitvi sredstev za spremenjene ali nove prednostne naloge zagotoviti dovolj časa za načrtovanje in ukrepe za blaženje;
- Q. ker lahko decentralizirano sodelovanje pripomore k boljšemu razumevanju potreb in kultur notranje razseljenih oseb, migrantov in beguncev ter ozaveščenosti lokalnih prebivalcev o izzivih, s katerimi se migranti soočajo v svojih izvornih državah; ker lahko lokalne in regionalne evropske vlade z gradnjo zmogljivosti zagotovijo ključno pomoč pri obravnavanju teh temeljnih vzrokov;
- R. ker člen 21 Pogodbe o Evropski uniji izrecno navaja, da delovanje Unije „na mednarodni ravni vodijo načela, ki so bila podlaga njenega nastanka, razvoja in širitve in ki jih želi s svojim delovanjem tudi spodbujati v svetu: demokracija, pravna država, univerzalnost in nedeljivost človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spoštovanje človekovega dostojanstva, enakost in solidarnost ter spoštovanje načel Ustanovne listine Združenih narodov in mednarodnega prava“; ker je v skladu s členom 208 Lizbonske pogodbe namen razvojne pomoči zmanjšanje in sčasoma izkoreninjenje revščine v tretjih državah;

Celoviti in na načelih temelječi ukrepi EU za odzivanje na izzive mobilnosti

1. poudarja, da smo v današnjem svetu priča doslej največji stopnji človeške mobilnosti in da je eden najpomembnejših ukrepov, ki jih mora nujno sprejeti mednarodna skupnost, okrepiti skupni odziv za obravnavo izzivov in priložnosti, ki jih zajema ta pojav; poudarja, da je treba pri tem odzivu izhajati iz načela solidarnosti in se ne izključno osredotočati na varnostnem pristopu, pač pa je treba v celoti upoštevati pravice in dostojanstvo vseh, ki so bili primorani zaradi različnih okoliščin v iskanju boljšega in varnejšega življenja zapustiti svoje domove; poudarja, da bi morali z vsakim odgovorom posebno pozornost nameniti najranjlivejšim osebam in vanj vključiti nudenje podpore v njihovi izvorni državi; poudarja, da obravnavo beguncev in migrantov sicer urejajo posebni pravni okviri, vendar ti ljudje kljub temu uživajo enake splošne človekove pravice in temeljne svoboščine, ki jih je treba varovati ne glede na njihov pravnih status; opozarja, da mora EU svoje vrednote in načela spoštovati v vseh skupnih politikah ter jih spodbujati v zunanjih odnosih, vključno z vrednotami in načeli iz člena 21 Pogodbe o Evropski uniji; poudarja, da morajo biti zunanje politike EU usklajene med seboj in z drugimi politikami z zunanjo razsežnostjo;

Sreda, 5. april 2017

2. poudarja, da je ta visoka stopnja mobilnosti ljudi posledica številnih kompleksnih vzrokov in da so za razlikovanje med elementi te mobilnosti in pripravo ciljno usmerjenih političnih odzivov potrebne trdno osnovane odločitve; poudarja, da morajo EU in njene države članice upoštevati trenutno realnost in razviti nov pristop k pretoku ljudi na podlagi resničnih podatkov in interesov EU, in da morajo v ta namen okrepiti odpornost ljudi ter jim omogočiti širši dostop do osnovnih storitev, zlasti izobraževanja, pa tudi – preko možnosti za zaposlitev in samozaposlitev – vključevanje v lokalne kontekste in prispevanje k njim;

3. poudarja, da lahko upravljanje mednarodnih migracij, enako kot v preteklosti, prispeva k socialno-ekonomskemu razvoju in da mora biti podoba v zvezi s tem pozitivna in spodbujati resnično in objektivno razumevanje problematike, pa tudi z njo povezanih skupnih koristi, da se bomo na ta način zoperstavili ksenofobnemu, populističnemu in nacionalističnemu diskurzu; zato pozdravlja kampanjo, ki jo je za omejitev negativnega dojemanja in odnosa do beguncev in migrantov pod imenom „Skupaj“ (*Together*) sprožil OZN, in institucije EU poziva, naj z OZN polno sodelujejo v podporo tej kampanji; poudarja, da je treba oblikovati globalne, evropske, nacionalne in lokalne politike, ki bodo usmerjene srednje- in dolgoročno in na katere ne bodo vplivali hipni politični pritiski ali dejstvo, da se v eni ali drugi državi bližajo volitve; poudarja, da morajo biti te politike skladne, smiselne, vključujoče in prožne, s ciljem reguliranja migracij kot človeškega pojava in odzivanja na upravičene pomisleke glede upravljanja meja, socialnega varstva ranljivih skupin ter vključevanja beguncev in migrantov;

4. poudarja, da je sistem humanitarne pomoči skrajno preobremenjen in da namenski finančni viri ne bo nikdar zadoščali za obvladovanje kriz zaradi prisilnega razseljevanja, predvsem ker večina teh kriz traja dlje časa; zato nov politični okvir, opisan v sporočilu Komisije o „prisilnem razseljevanju in razvoju“ iz aprila 2016, pozdravlja kot korak v pravo smer ter poziva ESZD in Komisijo, naj ga izvajata v kontekstu novega partnerskega okvira s tretjimi državami; ugotavlja, kako pomemben je celovit in bolj trajnosten pristop k migracijam, vključno s spodbujanjem tesnejših humanitarno-razvojnih vezi in sodelovanjem z različnimi partnerji: regionalnimi akterji, vladami, lokalnimi organi, diasporo, civilno družbo, vključno z begunskimi in migrantskimi organizacijami, lokalnimi verskimi organizacijami in ustreznimi nevladnimi organizacijami ter zasebnim sektorjem, da bi razvili usmerjene in na dokazih temelječe strategije ter se spoprijeli s tem izzivom, hkrati pa pripoznali, da humanitarna pomoč ni orodje za krizno upravljanje, kot je navedeno v soglasju EU o humanitarni pomoči;

5. poudarja, da bi bilo treba v sklopu razvojnega sodelovanja EU še naprej obravnavati temeljne vzroke prisilnega razseljevanja in migracij, torej oborožene konflikte, preganjanje iz katerega koli razloga, nasilje na podlagi spola, slabo upravljanje, revščino, pomanjkanje gospodarskih možnosti in podnebne spremembe, in sicer s spodbujanjem miru in varnosti, reševanjem konfliktov in postopki sprave po konfliktih, sodno in drugo pravičnostjo, krepitevijo institucij, upravno zmogljivostjo, demokracijo, dobrim upravljanjem, pravno državo in spoštovanjem človekovih pravic in temeljnih svoboščin, v skladu s ciljem trajnostnega razvoja št. 16 v novi agendi za trajnostni razvoj do leta 2030 ter načeli iz listine OZN in mednarodnega prava;

6. poudarja, da se je treba osredotočiti na socialno-ekonomske vidike pojava migracij, opraviti potrebne analize temeljnih vzrokov prisilnega razseljevanja in migracij po posameznih državah in države izvora spodbujati k sprejetju in izvedbi ukrepov in politik za ustvarjanje dostojnih delovnih mest in resničnih gospodarskih možnosti, da bi bila migracija izbira in ne nuja; poziva EU, naj še naprej izvaja politike za zmanjšanje in dokončno odpravo revščine, za preprečevanje neenakosti in neustrezne prehranske varnosti, za spodbujanje gospodarskega razvoja, boj proti korupciji in krepitev osnovnih javnih storitev; ugotavlja, da bi morala uspešna politika priznavati potrebo po vzpostavitvi gospodarske odpornosti v državah gostiteljicah in izvornih državah; poudarja, da je treba izboljšati usklajenost politik za razvoj;

7. poudarja, da so zaposlitvene in gospodarske možnosti ključne za ublažitev učinka ranljivosti zaradi razseljenosti; poziva EU, naj migrantom in beguncem zagotovi pomoč pri selitvi v kraje s takimi možnostmi, naj pomaga pri ustvarjanju možnosti v izgnanstvu (tudi z odpravljanjem ovir za dostop do trga dela) in jim pomaga pridobiti nove spretnosti, bolj usklajene s potrebami lokalnega trga dela;

Sreda, 5. april 2017

8. pozdravlja zavezanost EU humanitarni pomoči (katere največja donatorka na svetu je) za izboljšanje življenjskih razmer beguncev; poziva in države članice, naj izpolnijo že sprejete zaveze in povečajo svoje finančne prispevke v skladu s povečanjem humanitarnih potreb; ugotavlja, da bo humanitarni odziv vedno prvi odziv na krize razseljevanja; poudarja, da mora humanitarni odziv EU na begunske krize in krize prisilnega razseljevanja še naprej temeljiti na mednarodnem pravu ter humanitarnih načelih človečnosti, nevtralnosti, nepristranskosti in neodvisnosti;

9. ugotavlja, da se bodo pravice in dostojanstvo več milijonov soljudi še naprej zmanjševali, če bodo životali v begunskih taboriščih ali na obrobjih mest brez dostopa do osnovnih storitev ter možnosti za preživetje in prihodek;

10. poudarja pomen priznavanja s spolom povezane razsežnosti migracij, saj ta ne zajema le izpostavljenosti žensk vsem mogočim oblikam zlorabe, pač pa tudi najrazličnejše razloge za selitev, njihovo vlogo pri odzivanju na nujne primere, njihov socialno-ekonomski prispevek ter njihovo aktivno sodelovanje pri reševanju in preprečevanju konfliktov, pa tudi pri procesih po končanju konfliktov in pri ponovno izgradnji demokratične družbe; ugotavlja, da se je treba zato osredotočiti na opolnomočenje žensk in na njihovo večjo vlogo pri sprejemanju odločitev, saj je to ključnega pomena pri odpravljanju globljih vzrokov prisilnega razseljevanja in pri zagotovitvi spoštovanja pravic žensk in njihove samostojnosti na vseh ravneh migracijskega postopka; ponavlja, da je treba vidik spola in starosti upoštevati v politikah EU v zvezi s tokovi beguncev in migrantov;

11. poziva k večjemu sodelovanju z OZN in drugimi akterji, vključno z večjimi finančnimi prispevki za UNHCR in UNRWA; v zvezi s tem poudarja potrebo po izboljšanju življenjskih pogojev v begunskih taboriščih, zlasti na področju zdravstva in izobraževanja, poudarja pa tudi, da je treba postopno odpraviti odvisnost od humanitarne pomoči v obstoječih dolgotrajnih krizah ter v ta namen okrepiti odpornost in omogočiti, da razseljene osebe dostojanstveno živijo in aktivno prispevajo k življenju v državah gostiteljicah vse do njihove morebitne prostovoljne vrnitve ali preselitve;

12. poudarja pomembne ukrepe, ki jih je EU sprejela za obravnavanje zunanje razsežnosti migracijske krize, zlasti boj proti organiziranemu kriminalu, ki vključuje tihotapljenje migrantov in trgovino z ljudmi, ter okrepljeno sodelovanje z izvornimi in tranzitnimi državami;

13. poudarja, da je treba v izvornih državah vzpostaviti okvir in uvesti ustrezne ureditve za dostojno sprejemanje ranljivih in marginaliziranih vrnenih migrantov ter jim omogočiti uspešno socialno-kulturno vključevanje;

14. opozarja, da so ranljive skupine, med njimi tudi ženske, mladoletniki (tako v spremstvu družine kot tudi brez), invalidi, starejši in osebe LGBTI, še posebej izpostavljeni zlorabam v vseh fazah procesa prehoda; opozarja, da je za ženske in dekleta poleg tega še bolj nevarno, da postanejo žrtve nasilja na podlagi spola ali spolnega nasilja in diskriminacije, tudi še po tem, ko so že dosegle kraje, kjer naj bi bile na varnem; poziva, naj se tem skupinam poleg preselitve zagotovi posebna pomoč in večja humanitarna zaščita ter naj se prednostno obravnavajo po sprejemnih postopkih, s katerimi se upoštevajo razlike med spoloma, potrebni pa so tudi boljše upoštevanje minimalnih standardov in učinkovitejše določbe o združitvi družine; zavzema se za posebna varovala, s katerimi bodo ranljivi posamezniki med azilnim postopkom zavarovani pred nasiljem in diskriminacijo in jim bodo omogočeni status rezidenta in osnovne storitve, vključno z zdravstvenimi storitvami in izobraževanjem, v skladu z veljavno zakonodajo; poziva Evropsko unijo, naj v okviru svojega sodelovanja s tretjimi državami razvije programe usposabljanja na področju posebnih potreb ranljivih beguncev in migrantov;

15. poudarja, da otroci predstavljajo velik delež migrantov in beguncev ter da je treba v skladu s Konvencijo OZN o otrokovih pravicah razviti in uvesti posebne postopke za njihovo zaščito vseh otrok; poziva države gostiteljice, naj begunskim otrokom zagotovijo poln dostop do izobraževanja ter čim bolj spodbujajo njihovo integracijo in vključevanje v nacionalne izobraževalne sisteme; poziva tudi humanitarne in razvojne skupnosti, naj več pozornosti namenijo izobraževanju in usposabljanju učiteljev iz razseljenih in gostiteljskih skupnosti, mednarodne donatorje pa, naj pri odzivanju na begunske krize dajejo prednost izobraževanju s programi, namenjenimi vključevanju in nudenju psihološke podpore migrantskim otrokom, pa tudi s spodbujanjem učenja jezika države gostiteljice za zagotovitev boljše integracije

Sreda, 5. april 2017

begunskih otrok; pozdravlja finančno podporo za boljše izobraževanje in usposabljanje sirske otrok ter nedavno povečanje s 4 % na 6 % odhodkov za izobraževanje iz proračuna EU za humanitarno pomoč, kar pomeni, da je EU vodilna sila pri podpiranju izobraževalnih projektov v izrednih razmerah po svetu; poziva k učinkovitejši porabi teh novih sredstev;

16. ugotavlja, da je apatridnost velik izziv na področju človekovih pravic; poziva Komisijo in ESZD, naj se proti temu pojavu borita v vseh zunanjih ukrepih EU in v ta namen nasprotujeta diskriminaciji na podlagi spola, veroizpovedi ali pripadnosti manjšini v predpisih o državljanstvu, se zavzemata za pravico otrok do državljanstva in podpirata akcijo Agencije OZN za begunce (UNHCR) za odpravo apatridnosti do leta 2024; obsoja primere, ko so nekatere države omejile in prepovedale zapustitev države oziroma vrnitev vanjo, in opozarja na posledice apatridnosti v zvezi z dostopom do pravic; poziva vlade in nacionalne parlamente, naj odpravijo kaznovalne pravne okvire, ki migracije označujejo kot kaznivo dejanje;

17. poudarja, da bi moral biti v skladu z načeli EU splošni cilj zunanjih migracijskih politik EU vzpostavitev večstranske ureditve upravljanja mednarodnih migracij, pri čemer je nedavno srečanje OZN na visoki ravni prvi korak v to smer;

Boljše upravljanje mednarodnih migracij: skupna odgovornost

18. izraža globoko zaskrbljenost nad nedavno odločitvijo ameriške administracije, ki je državljanom sedmih držav z muslimansko večino začasno prepovedala vstop v ZDA in je začasno zamrznila izvajanje ameriškega sistema za sprejemanje beguncev; meni, da tovrstne diskriminatorne odločitve prilivajo olje na ogenj razpravam, naperjenimi proti priseljevanju in tujcem, in so v nasprotju z osrednjimi instrumenti mednarodnega prava, npr. Ženevsko konvencijo, in lahko resno ogrozijo sedanja svetovna prizadevanja za pravično mednarodno delitev odgovornosti za begunce; poziva EU in njene države članice, naj skupaj odločno nastopijo v bran sistema mednarodne zaščite in pravne varnosti vseh prizadetih prebivalcev, zlasti pa državljanov EU;

19. pozdravlja srečanje generalne skupščine OZN na visoki ravni za obravnavanje obsežnih tokov beguncev in migrantov, ki je potekalo 19. septembra 2016, in vrhunsko srečanje voditeljev, ki je potekalo v ZDA, saj so migracijski tokovi skupna odgovornost, ki terja učinkovit globalen odziv in okrepljeno sodelovanje vseh deležnikov pri opredelitvi trajne rešitve, ki bo upoštevala polno spoštovanje človekovih pravic; pozdravlja rezultate obeh vrhunskih srečanj, ki so po njegovem mnenju izraz resnične politične zavezanosti brez primere, in izraža upanje, da se bo s tem kar najhitreje tlakovala pot do dejanskega skupnega odziva in mednarodne delitve odgovornosti za begunce in za obsežne migracijske tokove po vsem svetu; vseeno globoko obžaluje, da niso bile sprejete resnične obljube ali pravno zavezujoče zaveze glede pomoči ali reform, potrebnih za odpravo sedanje vrzeli med retoriko in realnostjo; poziva vse vključene strani, naj poskrbijo za nenehna, nujna in učinkovita politična prizadevanja, sodelovanje, izmenjavo znanja in izkušenj z državami partnericami, organizacijami civilne družbe in lokalnimi organi, financiranje in konkretne solidarnostne ukrepe v podporo državam gostiteljicam; poudarja potrebo po večji usklajenosti med EU in njenimi mednarodnimi partnerji na ravni OZN pri obravnavi migracijskih izzivov; poziva EU in države članice, naj prevzamejo vodilno vlogo v mednarodnih prizadevanjih, zlasti ko gre za hiter začetek izvajanja sporazumov, vključno s prihodnjimi pakti OZN o beguncih ter varnih, urejenih in zakonitih migracijah, v ta namen pa naj po potrebi vzpostavijo mehanizme nadaljnega spremljanja;

20. poudarja, da bi moralo globalno sodelovanje na področju migracij in mobilnosti graditi na regionalnih in podregionalnih okvirih; poziva EU, naj okrepi načrte za sodelovanje z regionalnimi organizacijami, kot so Afriška unija, Liga arabskih držav in Svet za sodelovanje v Zalivu, saj je tudi to način za spodbujeno upravljanje mobilnosti znotraj posameznih regij, in poudarja potrebo po spodbujanju teh regionalnih organizacij k vsestranski udeležbi pri tem sodelovanju; ugotavlja, da gospodarsko povezovanje podregionalnih subjektov, zlasti v Afriki, predstavlja dodaten način spodbujanja pristopa na podlagi skupnega upravljanja ter pobud na ravni jug-jug v zvezi z upravljanjem migracij in mobilnostjo; poziva EU, naj si prizadeva za vidnejšo in verodostojnejšo vlogo Afriške unije pri preprečevanju političnih kriz v Afriki;

Sreda, 5. april 2017

21. poudarja, da ima lahko EU koristi od tesnejšega sodelovanja in sinergije z multilateralnimi razvojnimi bankami in specializiranimi organi OZN, zlasti z Uradom UNHCR in Mednarodno organizacijo za migracije (IOM), ki je zdaj povezana z OZN; je seznanjen z nedavnimi zamislimi Svetovne banke v zvezi s položajem prisilno razseljenih oseb ter pozdravlja dejstvo, da je bila priznana potreba po oblikovanju ublažitvenih in azilnih politik, ki bodo prisilno razseljenim osebam v podporo pri integraciji, gostiteljske skupnosti pa bodo z njimi morale obvezno upoštevati razvojne cilje;

22. poudarja, da je za preselitev prisilno razseljenih oseb odgovorna mednarodna skupnost, pri čemer ima pomembno vlogo UNHCR; poziva države članice EU, naj v celoti spoštujejo svoje zaveze; meni, da je treba obvezno čim prej začeti izvajati usklajen in trajnosten odgovor, ki bo zagotovil pravične in dostopne postopke, po katerih se bo osebam, ki potrebujejo mednarodno zaščito, zagotovil azil v Evropski uniji in drugih državah sprejemnicah, namesto da to odgovornost prvenstveno prepuščamo državam ob zunanjih mejah ali državam, ki mejijo na konfliktna območja; poudarja, da se obseg in razsežnost razseljevanja povečujeta hitreje, kot je mogoče zagotavljati finančno pomoč, vse skupaj pa zaostre še pomanjkanje ustreznih in učinkovitih rešitev za obravnavo temeljnih vzrokov prisilnega razseljevanja;

23. opozarja na obveznosti po mednarodnem pravu v zvezi z begunci in poziva vse države, ki tega še niso storile, naj ratificirajo in začnejo izvajati Konvencijo o beguncih in njen protokol; poziva vse države, naj zaščito razširijo tudi na notranje razseljene osebe, po zgledu mehanizmov, kakršen je Konvencija Afriške unije o zaščiti in pomoči za notranje razseljene osebe v Afriki (Konvencija iz Kampale);

24. poudarja, da pojma varne države in varne države izvora ne bi smela preprečevati individualne obravnave prošelj za azil; poziva k zbiranju specializiranih, podrobnih in redno posodobljenih informacij o pravicah ljudi, zlasti žensk, otrok, invalidov in oseb LGBTI, v državah izvora prosilcev za azil, vključno z državami, ki se štejejo za varne;

25. poudarja, da je treba storiti vse, kar je mogoče, da se beguncem zagotovi humano življenjsko okolje v državah članicah in begunskih taboriščih, zlasti kar zadeva zdravstveno varstvo, možnost izobraževanja in možnost za delo;

26. poudarja, da je treba povečati možnosti za izobraževanje; poziva k uskladitvi politik priznavanja kvalifikacij ter zaščite pravic delavcev migrantov in socialne varnosti v skladu s temeljnimi konvencijami Mednarodne organizacije dela; poziva k podpisu in ratifikaciji Mednarodne konvencije o zaščiti pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov;

27. meni, da začasna ali subsidiarna zaščita, ki temelji na predpostavki, da se bodo begunci vrnili domov takoj, ko bo to mogoče, omejuje perspektive in možnosti vključevanja; opozarja na pomen pozitivne vloge, ki jo imajo lahko begunci pri obnavljanju svojih družb po vrnitvi v svojo državo ali v tujini;

28. obsoja dramatično število smrtnih žrtev med migranti v Sredozemskem morju in izraža zaskrbljenost zaradi naraščajočega števila kršitev človekovih pravic migrantov in prosilcev za azil na njihovi poti v Evropo;

29. izraža resno zaskrbljenost zaradi števila mladoletnikov brez spremstva, ki so izginili; poziva Komisijo in države članice, naj vzpostavijo podatkovno zbirko, ki bo vsebovala podrobne podatke o mladoletnikih brez spremstva, ki so vstopili v države članice;

30. kljub temu poudarja, da je treba poiskati trajne diplomatske in politične rešitve za nasilne konflikte ter vlagati v mehanizme za učinkovito zgodnje opozarjanje in preprečevanje konfliktov, da bi v prihodnje zmanjšali njihovo število; poziva EU, naj sproži usklajena diplomatska prizadevanja z mednarodnimi partnerji ter ključnimi regionalnimi silami in organizacijami, da bi prevzela odločnejšo in dejavnejšo vlogo pri preprečevanju in reševanju konfliktov, mediaciji med njimi in pri spravi po njih ter bi zavarovala pravico ljudi do tega, da ostanejo v svojih državah in regijah; poudarja, da bi to moralo biti v središču delovanja evropske službe za zunanje delovanje, ki bi morala v ta namen razpolagati s potrebnimi viri in pooblastili, tudi v smislu proračuna in števila zaposlenih; v zvezi s tem opozarja na temeljno vlogo delegacij in posebnih predstavnikov EU; poudarja, da bi moral odziv na prisilno razseljevanje in migracijo temeljiti na pravicah in upoštevati ranljivost prebivalstva, ne bi pa se smel omejevati zgolj na humanitarno pomoč, temveč bi moral vključevati tudi razvojne akterje in akterje civilne družbe;

Sreda, 5. april 2017

31. poziva EU in države članice, naj zelo resno prevzamejo svojo odgovornost glede podnebnih sprememb ter naj hitro izvajajo pariški sporazum in prevzamejo vodilno vlogo pri priznavanju vpliva podnebnih sprememb na množično razseljevanje, saj se bosta obseg in pogostnost premikov verjetno še povečevala; poziva zlasti EU, naj državam, ki so jih prizadele podnebne spremembe, zagotovi zadostna sredstva ter jim tako pomaga pri prilagajanju njihovim posledicam in blaženju učinkov; poudarja, da se to ne sme zgoditi na račun tradicionalnega razvojnega sodelovanja, namenjenega zmanjševanju revščine; je mnenja, da je treba za ljudi, ki se selijo pod vplivom podnebnih sprememb, na mednarodni ravni določiti poseben status, ki bo ločen od statusa beguncev in bo upošteval posebno naravo njihovega položaja;

32. izraža priznanje za delo, ki ga lokalne in mednarodne nevladne organizacije in organizacije civilne družbe kljub vsem težavam in nevarnostim vlagajo v zagotavljanje nujne in – v številnih primerih – življenjsko pomembne pomoči najbolj ranljivim v izvornih, tranzitnih ali namembnih državah beguncev in migrantov; poudarja, da njihovo delo v številnih primerih zapolnjuje vrzel, ki so jo ustvarile države in širša mednarodna skupnost;

33. meni, da je treba nujno odpraviti sedanjo predstavo o beguncih, ki so prikazani le kot breme, in opozarja, da lahko begunci pozitivno prispevajo k skupnostim gostiteljicam, če le dobijo priložnost za to; priporoča, naj bodo begunci vključeni v iskanje in oblikovanje političnih odgovorov, ki jih neposredno zadevajo, ter v pripravo in dopolnjevanje potrebnih programov; poziva evropske institucije in agencije, naj v svojih upravnih službah omogočijo opravljanje prakse mladim beguncem z diplomo, ki zakonito prebivajo v Evropski uniji, saj bi bil to lep zgled in konkreten prikaz tega, da je nalaganje v mlado generacijo koristno;

Zunanje delovanje EU in partnerstva s tretjimi državami

34. poudarja, da mora biti zunanje delovanje EU proaktivno, usmerjeno k miru in v prihodnost, namesto da se zgolj odziva in spreminja cilje glede na nove krize; podpira tesnejše sodelovanje med EU in tretjimi državami na področju varnosti, izobraževanja in izmenjave informacij za izboljšanje upravljanja migracij in preprečevanje novih kriz; opozarja, da pojav migracij izvira iz zapletenega niza vzrokov, kot so rastoče prebivalstvo, revščina, pomanjkanje priložnosti in nezadostno ustvarjanje delovnih mest, politična nestabilnost, kršitev človekovih pravic, politično zatiranje, preganjanje, vojaški konflikti in druge oblike nasilja ter podnebne spremembe; opozarja, da se lahko z obravnavanjem teh težav prvenstveno zmanjšajo gonilni dejavniki prisilnega razseljevanja in migracij; poudarja, da je treba nujno okrepiti skladnost politike na dveh ravneh: med notranjo in zunanjo politiko EU ter, pri samem zunanjem delovanju, med politiko širitve, evropsko sosedsko politiko, politiko dvostranskih odnosov s strateškimi partnerji EU, pa tudi razvojno in trgovinsko politiko; meni, da bi morala biti trgovinska politika do držav v razvoju vzajemno koristna, pri čemer bi se ustrezno upoštevale ekonomske razlike med temi državami in EU; poudarja, da je pomembno, da komisarji za zunanje delovanje usklajujejo migracijske ukrepe EU na najvišji politični ravni in spodbujajo ambiciozno skupno migracijsko politiko EU;

35. poudarja potrebo po sprejetju celovitega pristopa k zunanjim konfliktom in krizam z opredelitvijo neposrednih in posrednih ekonomskih, okoljskih, socialnih, fiskalnih in političnih učinkov razseljevanja na tretje države za boljše prilagoditev razvojnih politik njihovim potrebam;

36. želi spomniti, da pregled evropske sosedske politike, ki je bil predstavljen 18. novembra 2015, vključuje načrte, da se v okviru razširjenega sodelovanja vključijo tretje države, ki so sosedje držav partneric EU iz njenega sosedstva; spodbuja torej oblikovanje tematskih okvirov, na podlagi katerih bi se predlagalo sodelovanje med EU, državami partnericami južnega sosedstva in glavnimi regionalnimi akterji, zlasti iz Afrike, pri regionalnih vprašanjih, kot so varnost, energija in upravljanje begunskih in migracijskih tokov;

37. ponovno poudarja načelo „več za več“ kot podlago zunanje politike EU, v okviru katere bi morala EU razviti še tesnejša (finančna) partnerstva z državami, ki dosega napredek na področju demokratične reforme; poudarja, da bi moralo biti osredotočanje na izboljšanje kakovosti življenja ljudi v tretjih državah ena od prednostnih nalog zunanje politike EU;

Sreda, 5. april 2017

38. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj v sodelovanju z državami članicami obravnava krepitev odpornosti na državne, gospodarske in družbene spremembe, zlasti v sosednjih državah EU in širših okoliških regijah, tudi s pomočjo evropske sosedске politike in drugih instrumentov EU;

39. obsoja vedno večjo kriminalizacijo migracije na račun človekovih pravic zadevnih ljudi ter grdo ravnanje z begunci in samovoljno pridržanje beguncev v tretjih državah; poziva podpredsednico/visoko predstavnico in ESZD, naj to vprašanje obravnava v okviru dialoga o človekovih pravicah in v pododborih za pravico, svobodo in varnost ter razvijeta zmogljivosti za zaščito v tranzitnih tretjih državah;

40. poziva k vzpostavitvi pristne skupne evropske politike na področju migracij, ki bi temeljila na človekovih pravicah in načelu solidarnosti med državami članicami, kot je zapisan v členu 80 PDEU, z varovanjem zunanjih meja EU in zagotovitvijo ustreznih zakonitih poti za varno in urejeno migracijo, tudi krožno, kot trajnostne dolgoročne politike za spodbujanje rasti in kohezije v EU, s čimer bi določili tudi jasen okvir za odnose EU s tretjimi državami; poziva Komisijo in Svet, naj okrepi sistem evropske modre karte za boljše upravljanje ekonomske migracije; opozarja, da kakršna koli politika, ki bi lahko bila v nasprotju s temeljnimi vrednotami EU, kot so zapisane v členu 8 PEU in Listini o temeljnih pravicah, škoduje verodostojnosti EU in njeni sposobnosti, da vpliva na razvoj dogodkov na mednarodni ravni; ugotavlja, da morajo sporazumi na področju zunanje migracijske politike EU temeljiti na dolgoročnih ciljih z namenom sklepanja trajnih partnerstev; opozarja, da bi morala taka partnerstva temeljiti na dialogu, skupnih interesih in skupnem lastništvu; pozdravlja akcijski načrt EU za boj proti tihotapljenju migrantov (2015–2020), ki predvideva tesno sodelovanje s tretjimi državami, a poudarja, da je izvajanje skupne politike EU za zakonite migracije ključnega pomena pri uničevanju poslovnega modela tihotapcev in boju proti trgovini z ljudmi; poziva Komisijo, naj v celoti uskladi obstoječi pravni red EU s Protokolom OZN proti tihotapljenju in migrantom, ki so bili žrtve nasilja ali zlorabe, zagotovi ustrezno zaščito;

41. poziva, naj vsi sporazumi s tretjimi državami zagotavljajo spoštovanje pravic migrantov, ne glede na njihov status, naj bodo v skladu z mednarodnim pravom in naj spodbujajo sprejetje ustrezne zakonodaje, zlasti na področju azila, kar zlasti pomeni, da se nezakoniti prestop meje ne sme obravnavati kot razlog za zaporno kazen;

42. ponovno poudarja pomen sodelovanja s tretjimi državami v boju proti tihotapcem in trgovini z ljudmi, da bi se ta kriminalna dejavnost obravnavala v čim zgodnejši fazi; ob tem poudarja potrebo po krepitvi pravosodnega in policijskega sodelovanja s temi državami, da bi te mreže razkrili in razbili; poudarja še, da je treba krepiti zmogljivosti teh držav, da bodo lahko učinkovito preiskovale in kaznovale odgovorne; zato poziva k spodbujenemu sodelovanju med Unijo, državami članicami, Europolom, Eurojustom in ustreznimi tretjimi državami; ponovno poudarja, da ukrepi proti trgovini z ljudmi ne bi smeli biti na škodo pravic žrtev trgovine z ljudmi, migrantov, beguncev in oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito; poziva, naj se takoj konča pridržanje žrtev trgovine z ljudmi in otrok;

43. opozarja, da mreže trgovcev in tihotapcev z ljudmi za svojo kriminalno dejavnost zelo dejavno uporabljajo internet in je zato za Evropsko unijo ključnega pomena, da ukrepa še odločneje, zlasti v okviru Europolu in enote za prijavljanje sumljivih spletnih vsebin, ter v zvezi s tem okrepi sodelovanje s tretjimi državami;

44. opozarja, da je možno, da trgovci z ljudmi svoje žrtve na evropsko ozemlje privedejo po zakonitih migracijskih poteh; meni, da bi morala merila, ki jih morajo tretje države izpolniti pred sklenitvijo sporazuma o liberalizaciji vizumskega režima z Evropsko unijo, izrecno vključevati njihovo sodelovanje na področju boja proti trgovini z ljudmi; poziva Komisijo, naj tej problematiki, pa tudi boju proti tihotapcem, nameni posebno pozornost v vseh dialogih v okviru pogajanj za sporazume o liberalizaciji vizumskega režima;

45. pozdravlja pristop, v skladu s katerim bi si morala Evropska unija zastaviti jasne prednostne naloge in merljive cilje za vse skupne politike in zlasti pri odnosih s tretjimi državami; poudarja, da bi moral Parlament sodelovati pri določanju teh jasnih ciljev; meni, da bo lahko politika močnejša in učinkovita le z zunanjim delovanjem Evropske unije, ki bo temeljilo na skupnem pristopu; poziva k resnično enotnemu in usklajenemu delovanju Evropske unije in držav članic, saj lahko enostranske pobude na področju notranjih ali zunanjih zadev ogrozijo možnost preživetja in uspeh naših skupnih politik in interesov;

Sreda, 5. april 2017

46. poziva k boljšemu varovanju zunanjih meja Evropske unije s ciljem preprečiti nezakonit vstop vanjo, tihotapljenje ljudi in izgube življenj na morju; v zvezi s tem pozdravlja vzpostavitev evropske mejne in obalne straže v okviru agencije Frontex, ki bo prispevala k učinkovitejšemu obvladovanju migracije; kljub temu poudarja potrebo po večji finančni in tehnični pomoči za varovanje meja za vse jugovzhodne države članice EU, države kandidatke za članstvo v EU in druge partnerske države v regiji; obžaluje, da ni parlamentarnega nadzora nad zunanjimi dejavnostmi Evropske agencije za mejno stražo, in to agencijo poziva, naj Parlamentu sistematično poroča o izvajanju svojih delovnih dogovorov in skupnih dejavnosti s tretjimi državami, v povezavi s civilno družbo;

47. poudarja, da odprtje varnih in zakonitih poti za prosilce za azil in potencialne migrante, ki bi jim omogočile uporabo uradnih poti za vstop in izstop, trgovcem z ljudmi in z njimi povezanim kriminalnim združbam s tem onemogoča poslovanje; poudarja, da pomanjkanje zakonitih poti za migracijo pogosto vodi do povečanja neurejenih metod mobilnosti, kar pomeni večjo ranljivost in tveganja zlorabe v vseh fazah migracijskih tokov in tokov beguncev; v zvezi s tem poziva k nujni vzpostavitvi posebne in oprijemljive vzpostavitev varnih in zakonitih poti v EU kot celote, med drugim z bolj učinkovitimi programi ponovne združitev družine in preselitve; ponovno poziva države članice, naj izkoristijo vse razpoložljive možnosti za izdajanje vizumov iz humanitarnih razlogov, zlasti za ranljive osebe in mladostnike brez spremstva, na veleposlaništvih in konzularnih predstavništvih Unije v izvornih državah ali tranzitnih državah; poziva k temu, da bi skupni evropski azilni sistem omogočal oddajo prošenj za azil, pa tudi obravnavo prošenj za azil zunaj EU ali na njenih zunanjih mejah; poziva k podpori EU pri vzpostavljanju humanitarnih koridorjev pri obravnavanju hudih begunskih krize in kriz razseljevanja in huđega, za nudenje humanitarne pomoči in najosnovnejše oskrbe tem beguncev in spoštovanje njihovih človekovih pravic; je seznanjen s predlogom Komisije za pripravo okvira Unije za preselitve, vendar poziva k nadaljnjemu delu na ravni Unije za vzpostavitev in krepitev zakonitih poti, ki bi dopolnjevale preselitve;

48. je seznanjen z novim partnerskim okvirom s tretjimi državami, ki ga vidi kot znak resničnega političnega ukrepanja, zlasti, ker so svojim dvodelnim pristopom meri na vključitev kratkoročnih ciljev, kot sta reševanje življenj v Sredozemskem morju in povečanje števila vrnitev v izvorne in tranzitne države, pa tudi dolgoročnih ciljev, kot je odpravljanje temeljnih vzrokov nezakonite migracije in prisilnega razseljevanja z večjo podporo, ki jo bo EU namenjala tretjim državam za krepitev zmogljivosti, ter z izboljšanjem njihovih političnih, družbenih in gospodarskih razmer; poudarja, da je uspeh pristopa, opisanega v sporočilu iz junija 2016, odvisen od tega, ali je EU zmožna za tretje države tranzita in izvora ustvariti dejanske, skupno dogovorjene spodbude, in je zaskrbljen zaradi omejenega nabora spodbud, ki se v prvi vrsti osredotočajo na upravljanje meja ali programe pomoči pri prostovoljnem vračanju ter so sicer izjemno pomembne in potrebne, vendar pomenijo kratkoročen in nepopoln odziv na izjemno zapletene razmere; poudarja, da novi okviri za partnerstvo ne smejo postati edini steber delovanja EU na področju migracij, ter opozarja, da je treba uravnotežiti in dopolniti odziv, pri tem pa se osredotočati na razvoj lokalnega gospodarstva, kvalifikacije in regionalno mobilnost ter izboljšano raven zaščite v tranzitnih in izvornih državah;

49. opozarja na pomen uravnoteženega pristopa v novem okviru za partnerstvo; sviri pred kvantitativnem pristopu v novega okviru za partnerstvo in s tem povezanih migracijskih dogovorov, za katere je merljivo povečanje števila ter stopnje vračanja glavni cilj Evropske unije; poudarja, da je število vrnitev nedvomno odvisno od narave migracijskih tokov in razmer v državah izvora; poudarja, da bi se morali kratkoročni cilji paktov osredotočati na to, kako najbolje obravnavati izzive, s katerimi se soočajo tretje države, tudi z oblikovanjem zakonitih migracijskih poti, s katerimi bi se zmanjšala stopnja nezakonitih migracij in število smrtnih žrtev v Sredozemlju; poziva k povišanju štipendij, ki so na voljo mladim iz tretjih držav; pozdravlja dejstvo, da programi EU za vračanje in ponovno vključevanje podpirajo krepitev zmogljivosti in boljše upravljanje migracij v državah izvora in tranzita; poziva k oceni izvajanja politike vračanja EU; poudarja, da morajo tretje države izpolnjevati svoje obveznosti iz sporazumov o ponovnem sprejemu oseb;

50. poudarja, da je treba vzpostaviti tesnega partnerstva z državami kandidatkami in potencialnimi državami kandidatkami za članstvo v EU iz zahodnobalkanske regije glede vprašanj migracije ter zagotoviti potrebno podporo in sodelovanje pri upravljanju migracijskih tokov v regiji;

Sreda, 5. april 2017

51. poziva, naj se prek partnerstev za mobilnost in dogovorov o krožnih migracijah olajša prehajanje državljanov tretjih držav med njihovimi državami in EU ter podpre socialno-ekonomski razvoj obeh strani;

52. poudarja, da bi morala Unija v okviru svojih dejavnosti usposabljanja in izmenjave najboljših praks s tretjimi državami dati poseben poudarek mednarodnemu pravu in pravu Unije, pa tudi obstoječi praksi na tem področju, zlasti kar zadeva temeljne pravice, dostop do mednarodne zaščite, operacije iskanja in reševanja, boljše prepoznavanje oseb v ranljivem položaju in pomoč tem osebam; meni, da to zlasti velja za usposabljanje v zvezi z upravljanjem meja, ki v skladu z mednarodnim pravom ne bi smelo v nobenem primeru služiti temu, da se osebam prepreči, da zapustijo svojo državo;

53. poziva k bolj pozorni obravnavi migrantov, ki so vrnjeni v državo izvora ali tretjo državo; meni, da bi moral vsak dialog o vračanju in ponovnem sprejemu, zlasti v okviru sporazumov o ponovnem sprejemu, sistematično vključevati vprašanje reintegracije in varnega vračanja migrantov; poudarja, da bi morali migranti uživati polno varnost in zaščito pred poniževalnim in nečloveškim ravnanjem, tudi v centrih za pridržanje, pa tudi, da mora Unija podpirati programe reintegracije; opozarja, da se ne sme nikogar prisilno vrniti v državo, kjer je lahko zaradi njegovega izvora, vere, nacionalnosti, pripadnosti določeni družbeni skupini ali političnim prepričanjem ogroženo njegovo življenje ali svoboda oziroma kjer tem osebam grozi mučenje, poniževalno ravnanje in splošneje kršitve človekovih pravic; opozarja, da sta kolektivni izgon in vračanje prepovedana v skladu z mednarodnim pravom;

54. spodbuja odgovorne na področju zunanje in razvojne politike, naj zagotovijo ustrezno in pravično obravnavo ljudi, ki so vrnjeni v izvorno državo, ter ohranitev njihove integritete; poziva Komisijo in države članice, naj oblikujejo podporne programe, s katerimi bodo zagotovile, da se bodo v izvornih državah izvajali konkretni programi pomoči, ki bodo zajemali tako ukrepe poklicnega usposabljanja in programe za vzpostavitev gospodarskih struktur, med njimi zagonskih in malih podjetij, kakor tudi poklicne in akademske programe izmenjave z državami članicami EU;

55. poudarja, da bi morali partnerski sporazumi, kot so partnerstva za mobilnost, zagotavljati možnost varnega sprejema migrantov v tranzitnih in izvornih državah na način, ki je v celoti skladen z njihovimi temeljnimi pravicami; poudarja, da ima Parlament veliko besede pri sporazumih EU o ponovnem sprejemu in mobilnosti, kot je navedeno v Lizbonski pogodbi (člen 79(3) PDEU), in izrecno navaja, da mora Parlament pred sklenitvijo pridružitvenih in podobnih sporazumov dati soglasje (člen 218(6)(v) PDEU) in biti nemudoma in v celoti obveščen v vseh fazah postopka (člen 218(10) PDEU);

56. opozarja na stališče, ki ga je Parlament izrazil v resoluciji z dne 12. aprila 2016, kjer je poudaril, da bi bilo treba dati prednost sporazumom EU o ponovnem sprejemu in ne dvostranskim sporazumom, ki so jih države članice sklenile s tretjimi državami; opozarja na nedavno pripravo novega evropskega dokumenta za vračanje in poudarja, da bi ga bilo treba sistematično spodbujati v vsakem novem sporazumu o ponovnem sprejemu;

57. pozdravlja dialoge na visoki ravni, ki jih v imenu celotne EU vodita podpredsednica/visoka predstavnica in Komisija, v nekaterih primerih pa tudi države članice, saj gre za dobro in učinkovito prakso spodbujanja usklajevanja; poudarja, da bi morali usklajevanje prevzeti Komisija in ESZD; poziva Komisijo in ESZD, naj redno obveščata Parlament o teh dialogih in natančno poročata o operativnem izvajanju procesov iz Rabata in Kartuma, pa tudi o prednostnih pobudah, dogovorjenih na vrhunskem srečanju v Valletti; ponovno poudarja, da je skupna odgovornost pri partnerstvih med EU in tretjimi državami bistveni pogoj za uspeh migracijske politike EU; obžaluje, da izvoljeni predstavniki evropskih državljanov niso niti predstavili niti potrdili niti razpravljali o svežnjih, ki so jih v sklopu okvira za partnerstvo za prednostne države oblikovale Komisija, ESZD in države članice; obsoja to pomanjkanje preglednosti ter zahteva vključitev Parlamenta v razvoj paktov o migracijah in nadzor nad njihovim izvajanjem, pri čemer morajo ti pakti zagotoviti polno spoštovanje človekovih pravic, mednarodnega humanitarnega prava in pogodbenih obveznosti EU glede razvoja;

58. ugotavlja, da uresničevanje ciljev agende za trajnostni razvoj do leta 2030 zahteva, da EU in partnerske države v svoje strategije za trajnostni razvoj vključijo dobro upravljanje migracijske dinamike; v zvezi s tem poziva Komisijo in ESZD, naj tranzitnim državam pomagata pripraviti strategije vključevanja migrantov in vzpostaviti azilne sisteme z visokimi standardi zaščite;

Sreda, 5. april 2017

59. poudarja, da morata biti pomoč in sodelovanje EU prilagojena doseganju razvoja in rasti v tretjih državah, s čimer se spodbuja tudi rast v EU, ter za zmanjšanje in in sčasoma izkoreninjenje revščine v tretjih državah in ne spodbujanju teh držav k sodelovanju na področju ponovnega sprejema migrantov z neurejenim statusom ali nasilnemu odvrčanju ljudi od selitve; opozarja, da si morajo donatorji in vlade držav, ki prejemajo pomoč, prizadevati za povečanje učinkovitosti pomoči; ugotavlja, da so migracijski tokovi mednarodna stvarnost in ne bi smeli postati kazalnik uspešnosti politik EU v tretjih državah in da morajo sporazumi s tretjimi državami temeljiti na dolgoročnih ciljih ter sklepanju trajnih partnerstev in spoštovanju človekovih pravic;

60. poudarja pomen posvetovanja s civilno družbo v okviru vseh zunanjih politik Evropske unije, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti polni udeležbi, preglednosti in ustreznemu širjenju informacij v vseh politikah in procesih, povezanih z migracijami;

61. poziva Komisijo, naj tesno sodeluje z nevladnimi organizacijami in strokovnjaki, ki delajo v državah izvora prosilcev za azil, da bi oblikovali najboljše možne načine za pomoč posameznikom in družbenim skupinam v najtežjih razmerah; poziva Komisijo, naj nevladne organizacije in strokovnjake v državah izvora prosilcev za azil vključi v iskanje najboljše delujočega mehanizma in orodij za preprečevanje konfliktov;

62. poudarja, da se je treba izogibati podvajanju prizadevanj, povečati učinek in učinkovitost globalne pomoči in zagotoviti, da je glavni poudarek na razvoju, zato naj Komisija ohranja poglobljen dialog z lokalnimi in mednarodnimi nevladnimi organizacijami, civilno družbo in lokalnimi vladami v partnerskih državah, pa tudi z Organizacijo združenih narodov za oblikovanje, izvajanje in ocenjevanje politik na področju migracije, razseljevanja in beguncev;

63. opozarja na namero po reviziji programskih dokumentov o razvojnem sodelovanju za sklenitev novih paktov o migracijah; poudarja, da je treba to revizijo izvesti v skladu z načeli razvojne učinkovitosti ter v dialogu s partnerskimi državami, evropskimi in lokalnimi organizacijami civilne družbe ter zasebnim sektorjem; poziva Parlament, naj polno sodeluje v vseh fazah revizije, tudi pri programskih dokumentih Evropskega razvojnega sklada; poziva države članice, naj prenovijo svojo razvojno pomoč v skladu z zavezo o prispevku v višini 0,7 % BND za doseganje ciljev trajnostnega razvoja;

64. poziva k uravnoteženi razpravi med EU in njenimi zunanjimi partnerji; priporoča, da se EU in njene države članice zavežejo uresničevanju večjih možnosti zakonitih migracij v EU, bodisi zaradi zaščite, zaposlitve in izobraževanja bodisi zaradi združitve družine;

65. poziva države članice in Komisijo, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe za spodbujanje hitrejšega, cenejšega in varnejšega prenosa nakazil migrantov v državah izvora in državah prejemnicah, tudi z znižanjem stroškov transakcij, kot je določeno v Newyorški deklaraciji o beguncih in migrantih z dne 19. septembra 2016;

66. je zelo zaskrbljen zaradi nadaljevanja konflikta v Siriji, v katerem so nasilje zoper civiliste, napadi na civilne infrastrukture in bolnišnice ter kršitve mednarodnega humanitarnega prava v zadnjih petih letih povzročili prisilno razselitev polovice države; poziva EU in države članice, naj izboljšajo sredstva za preprečevanje konfliktov in krizno upravljanje in prevzamejo večjo vlogo pri reševanju konfliktov v sosesčini EU, zlasti pa v sirskega konfliktu; izreka popolno podporo sosedom Sirije, ki še naprej dokazujejo izredno solidarnost, saj kljub omejenim virom gostijo več milijonov beguncev; opozarja, da velik del teh beguncev še vedno živi v obupnih pogojih, brez ali z omejenim dostopom do sistemov pravnega priznavanja ter zdravstvenih in izobraževalnih sistemov ali trgov dela; je globoko zaskrbljen zaradi usode in humanitarnih razmer 75 000 ljudi, ujetih na jordanski meji v neuradnem begunskem taborišču Rukban; poziva EU in njene države članice, naj prek mednarodnih organizacij in evropskih programov nadaljujejo in okrepijo sodelovanje ter dialog z Libanom in Jordanijo, pa tudi z drugimi tretjimi državami gostiteljicami, ter s tem zagotovijo, prvič, da lahko begunci živijo v dostojnih življenjskih razmerah, dostopajo do osnovnih storitev in imajo zagotovljene pravice do prostega gibanja in možnosti za delo, in drugič, da sredstva dosežejo svoje končne cilje; poudarja, da bi se moralo to dopolnjevati s pomočjo za skupnosti gostiteljice, da se okrepi njihova gospodarska odpornost;

Sreda, 5. april 2017

67. ugotavlja, da se je število ljudi, ki prihajajo v države članice, ki so najbolj izpostavljene migracijam, po izvedbi političnega dogovora, sklenjenega med državami članicami in Turčijo 18. marca 2016, zmanjšalo; poudarja pomisleke glede tega političnega dogovora, kot so jih javno izrazile mednarodne humanitarne organizacije, zlasti v zvezi s spoštovanjem mednarodnega prava in človekovih pravic; je zaskrbljen zaradi razmer v Turčiji in vpliva, ki bi ga lahko to imelo na dejstvo, da šteje za varno državo; poudarja, da se liberalizacija vizumskega režima za Turčijo ne sme obravnavati kot nagrada za sodelovanje z EU na področju migracije, temveč kot rezultat natančnega izpolnjevanja meril, ki jih je določila EU; svari pred posnemanjem tega modela v drugih državah, saj je treba upoštevati posebnosti vsake države in regije;

68. je zelo zaskrbljen zaradi razmer na področju človekovih pravic v Turčiji, kjer se osnovne pravice, kot je svoboda izražanja ali zbiranja, neprestano kršijo, kjer je prebivalstvo v jugovzhodnem delu države izpostavljeno napadom lastne vlade, kjer je bilo več kot 30.000 javnih uslužbencev odpuščenih zaradi političnih razlogov in kjer so nacionalni organi zaprli več kot 130 medijskih hiš;

69. obžaluje pomanjkanje posvetovanja in preglednosti pri oblikovanju nedavno podpisane izjave z naslovom Skupna pot naprej Afganistana in EU na področju migracijskih vprašanj, ki se osredotoča zlasti na ponovni sprejem in predvideva neomejeno vračanje afganistanskih državljanov, bodisi prostovoljno ali ne; je zaskrbljen glede možnih posledic za afganistanske prosilce za azil, ki leta 2016 predstavljajo drugo največjo nacionalno skupino prosilcev za azil v EU; opozarja, da se lahko vračanje izvede šele po ustrezni proučitvi vsakega posameznega primera ob polnem spoštovanju njihovih pravic, ter poziva EU in države članice, naj dodelijo potrebna sredstva za pospešitev sedanjih upravnih in sodnih postopkov;

70. močno obžaluje, da so se EU in njene države članice v okviru migracijske politike EU in pri odzivanju na tokove beguncev odločile skleniti sporazume s tretjimi državami, ki ne vključujejo parlamentarnega nadzora, povezanega z metodo Skupnosti; poziva Komisijo, naj v kakršno koli politično deklaracijo, podpisano s tretjimi državami, vključi mehanizem za ocenjevanje, ki se bo izvedlo vsaj dvakrat letno, da bi ocenili nadaljevanje ali zaključek teh sporazumov; poudarja potrebo po vključitvi zaščitnih ukrepov na področju človekovih pravic v kakršen koli sporazum, sklenjen v okviru migracijske in begunske politike;

71. poudarja, da je politika EU za Afriko eden od ključnih elementov za stabilnost in razvoj v prihodnjih letih in desetletjih; meni, da bi se morala EU še naprej osredotočati na pas držav v regiji Sahel in na Afriškem rogu, pa tudi na območja nestabilnosti severno in južno od tega pasu; poudarja povezavo med razvojem, varnostjo in migracijo ter poziva k tesnejšemu sodelovanju pri preprečevanju in obvladovanju konfliktov, pa tudi pri odpravljanju temeljnih vzrokov destabilizacije, prisilnega razseljevanja in nezakonite migracije s spodbujanjem odpornosti, gospodarskih in enakih možnosti ter preprečevanjem zlorab človekovih pravic; meni, da mora imeti EU osrednjo vlogo pri stabilizaciji Libije, ki mora biti tudi sredstvo za odpravo sedanjih zlorab človekovih pravic, ki so jim izpostavljeni Libijci, begunci in migranti;

Ustrezna sredstva za ukrepanje

72. je seznanjen s predlogom Komisije za nov in ambiciozen načrtu za zunanje naložbe, da bi spodbudili naložbe v sosednjih državah EU in tretjih državah v razvoju, pod pogojem, da se načrt izvaja popolnoma pregledno in da naložbe prispevajo k izboljšanju razmer v državah upravičenkah, in za boj proti korupciji in slabem upravljanju; ugotavlja, da bo predlagani Evropski sklad za trajnostni razvoj delno financiran z odobritvami v okviru Evropskega razvojnega sklada, instrumenta za razvojno sodelovanje in evropskega sosedskega instrumenta, kar pomeni uporabo razvojnih skladov za spodbujanje naložb v zasebnem sektorju; meni, da podpora zasebnim sektorjem v tretjih državah ob hkratnem spodbujanju okolja dobrega upravljanja in poslovnih praks ne bi smela biti predstavljena kot nov ukrep, temveč bi jo bilo treba nadalje krepiti; poziva Komisijo, naj zagotovi skladnost instrumentov za zunanje financiranje, na primer instrumenta za razvojno sodelovanje in Evropskega razvojnega sklada, s projekti, da bi se pomoč EU osredotočala na prednostne naloge in da bi preprečili razpršenost sredstev in prizadevanj; poudarja potrebo po sistematični dodatnosti, tako pri izbiri politik, ki se jih podpira, kot njihovega finančnega izvajanja;

73. poudarja, da znesek 3,35 milijarde EUR, ki je namenjen novemu Evropskemu skladu za trajnostni razvoj v okviru načrta za zunanje naložbe, predstavlja več kot 5 % vseh sredstev iz Evropskega razvojnega sklada, instrumenta za razvojno sodelovanje in evropskega instrumenta sosedstva iz večletnega finančnega okvira; poziva Komisijo, naj zagotovi več podrobnosti v zvezi s to oceno in pričakovanim vplivom ter navede, na kakšni podlagi pričakuje, da bodo države članice, drugi donatorji in zasebni partnerji prispevali do 44 milijard EUR, medtem ko nekatere države članice še niso prispevale k sedanjim skrbniškim skladom;

Sreda, 5. april 2017

74. priporoča, da se dodelijo ustrezna sredstva za ukrepe, ki so posebej prilagojeni času, ki ga begunci in notranje razseljene osebe preživijo v okviru ukrepov začasne zaščite, ki mora biti obdobje, polno priložnosti za rast in usposabljanje za vse generacije, pri čemer se zagotovijo izobraževanje za otroke, poklicno usposabljanje za mlade in delovna mesta za odrasle; meni, da bo to zagotovilo, da se bodo ti ljudje, ko se bodo lahko vrnili domov, „prerodili“ in bodo lahko svoji državi zagotovili nov zagon, namesto da bi jih leta čakanja brez pravih možnosti uničila;

75. pozdravlja predlog Komisije o reviziji večletnega finančnega okvira, zlasti v zvezi s tem, da bi proračunu EU zagotovili obsežnejše instrumente za obvladovanje kriz; pričakuje, da se bosta s predlagano revizijo finančnih pravil povečala odgovornost in dobro finančno poslovanje; poudarja, da odpravljanje temeljnih vzrokov migracijskih tokov pomeni tudi podporo tretjim državam pri izgradnji njihovih zmogljivosti;

76. poudarja, da mora EU zagotoviti potrebna sredstva za doseganje svojih ciljev in izvajanje svojih politik (člen 311 PDEU), ker brez ustreznih sredstev ne more izvajati nalog, ki se zahtevajo od nje, niti ne more izpolniti pričakovanih evropskih državljanov; opozarja na človeške žrtve ter politične in gospodarske stroške neukrepanja; ugotavlja, da vmesna revizija večletnega finančnega okvira – oziroma najpozneje pogajanja o naslednjem večletnem finančnem okviru – ponuja potrebno priložnost za revizijo zunanjih instrumentov, povezanih z migracijo, pa tudi za ustrezno povečanje proračuna EU, da bo mogoče opustiti ad hoc instrumente in obnoviti enotnost proračuna; močno poudarja, da je treba dati Parlamentu pomembno nadzorno vlogo tudi na tem področju; globoko obžaluje, da Komisija ni predlagala povečanja proračunskih sredstev za zunanje delovanje, s tem da je proračunska postavka razmeroma nizka, temveč preusmerjanje razvojne instrumente v migracijo, s tem pa usmerja stran od drugih prednostnih nalog;

77. ugotavlja, da se s tem, ko se instrumenti EU za zunanje financiranje preusmerijo na varnost, vzpostavljanje miru in reševanje konfliktov, obvladovanje migracij in upravljanje meja, pojavljajo novi izzivi glede prvotnih ciljev in načel teh instrumentov;

78. poudarja, da obvladovanje novih in ponavljajočih se nesreč in nevarnosti zahteva dolgoročne predvidljive naložbe in skladnost z novo agendo za trajnostni razvoj, zlasti s spodbujanjem skupnega ocenjevanja tveganj, načrtovanja ter financiranja med akterji na področju humanitarne pomoči, razvoja, vzpostavljanja miru in podnebnih sprememb;

79. meni, da morata biti spoštovanje pravne države in boj proti korupciji osrednji načeli delovanja EU v državah izvora; poudarja, da je treba izvajati ustrezno preverjanje uporabe finančnih sredstev za tretje države, da bi zagotovili, da se uporabljajo za predvideni namen;

80. ugotavlja, da oblikovanje skrbniških skladov in ad hoc finančnih instrumentov sicer pomaga pri združevanju sredstev ter zagotavljanju hitrosti in prožnosti ukrepov EU, vendar prav tako lahko ogrozi načela razvojne učinkovitosti ter enotnost proračuna in pooblastila Parlamenta kot proračunskega organa; zato poziva, naj se Parlamentu dodeli pomembnejša nadzorna vloga pri uporabi teh instrumentov, med drugim tudi s sodelovanjem v usmerjevalnih odborih; opozarja, da je učinkovitost skrbniških skladov močno odvisna od tega, ali so države članice pripravljene prispevati in v celoti sodelovati; poziva, naj se takšni instrumenti nujno uvrstijo pod nadzor Evropskega parlamenta in naj se oblikujejo smernice za njihovo vključitev v proračun EU in v področje njegovih pristojnosti;

81. opozarja, da je treba nujnemu skrbniškemu skladu za stabilnost in boj proti poglobitnim vzrokom za nezakonite migracije in notranje razseljevanje v Afriki, ki je bil sprejet na vrhunskem srečanju v Valletti, dodeliti 3,6 milijarde EUR; poziva države članice, naj prispevajo enak znesek kot Komisija, tj. 1,8 milijarde EUR;

82. poziva, naj se za skrbniške sklade uporabljajo enaka pravila in predpisi, kot se uporabljajo za tradicionalne finančne instrumente EU, in sicer glede preglednosti, enakega obravnavanja partnerjev ter zmogljivosti za zagotovitev predvidljivega in pravočasnega financiranja za partnerje;

Sreda, 5. april 2017

83. izraža zaskrbljenost, da proračun EU za leto 2017 predvideva povečanje sredstev za pobude za obvladovanje migracijskih tokov ali notranjo varnost na račun kohezijskih skladov EU in zunanje delovanja;
84. poziva EU, naj podrobno in sistematično oceni učinek financiranih ukrepov na področju migracije, razseljevanja in beguncev na podlagi kakovostnega zagotavljanja humanitarne pomoči in razvojne pomoči;
85. poudarja, da je ciljno usmerjena podpora na podlagi lokalnih razmer ključnega pomena za učinkovito in v rezultate usmerjeno politiko in da bi se bilo treba o taki podpori dogovoriti s tretjimi državami; poziva Komisijo in države članice, naj določijo jasne in merljive cilje, ki se bodo skladno in usklajeno izvajali s finančnimi instrumenti, vključno s skrbniškimi skladi;
86. pozdravlja uporabo misij skupne varnostne in obrambne politike, kot sta EUCAP Sahel Niger in operacija EUNAVFOR MED Sophia, ki bi jih bilo treba nadalje krepiti kot sredstvo za zaščito zunanjih meja EU in preprečevanje trgovine z ljudmi in tihotapljenja beguncev; podpira sodelovanje pri pobudah Nata in EU, na primer Europolovo skupno operacijsko skupino Mare, za zbiranje obveščevalnih podatkov in boj proti tihotapcem, obenem pa poudarja, da svetovne mobilnosti ne gre obravnavati kot grožnja, temveč kot priložnost; v zvezi s tem poudarja, da mora biti reševanje življenj na morju in zagotavljanje pravic migrantov ključnega pomena pri vseh teh operacijah; priporoča uporabo orodij skupne varnostne in obrambne politike za zgodnje opozarjanje (napovedi), mediacijo in reševanje konfliktov, obenem pa poudarja, kako pomembno je, da se v konfliktnih razmerah začnejo čim prej načrtovati trajne rešitve;
87. opozarja na strateško partnerstvo med OZN in EU za ohranjanje miru in krizno upravljanje ter njegove prednostne naloge za obdobje 2015–2018, kot je bilo dogovorjeno marca 2015; spodbuja nadaljnja prizadevanja EU, da bi upoštevali ključno vlogo drugih organizacij in držav ter olajšali dajanje prispevkov držav članic; obžaluje, da je zgolj 11 od 28 držav članic EU na vrhu voditeljev o ohranjanju miru 28. septembra 2015 sprejelo konkretne zaveze; poziva države članice EU, naj v vojaškem in policijskem smislu prispevajo znatno več k mirovnim misijam OZN za ohranjanje miru;
88. pozdravlja in podpira pobude Evropske investicijske banke za ohranitev ekonomske odpornosti v južnem sosedstvu EU in Zahodnem Balkanu s projekti za ustvarjanje delovnih mest, ekonomsko odpornost in zmanjševanje revščine v skladu z zunanjimi politikami Evropske unije;
89. poziva Komisijo in ESZD, naj Parlamentu in javnosti čim prej posredujeta natančen pregled različnih instrumentov financiranja in programov v 16 prednostnih državah ⁽¹⁾, v katerih EU sodeluje v dialogih na visoki ravni o migracijah, in v okviru globalnega pristopa k vprašanju migracij in mobilnosti, ter navedeta, kako bi jih bilo mogoče združiti s programi držav članic; je globoko zaskrbljen, ker so med prednostnimi državami represivni režimi, ki so sami glavni vzrok, da begunci bežijo iz svojih držav; opozarja, da je globalni pristop k vprašanju migracij in mobilnosti še vedno glavni okvir zunanje migracijske in azilne politike EU, vendar ugotavlja, da so se nedavne politične pobude le redko sklicevale nanj, zato poziva, naj se pojasni ustreznost tega pristopa v sedanjih okoliščinah in izvede njegov pregled v skladu s priporočili Mednarodne organizacije za migracije;
90. pozdravlja napotitev evropskih uradnikov za zvezo za priseljevanje v prednostne države kot prvi korak k okrepitvi sodelovanja EU s tretjimi državami na področju migracij; priporoča povečanje števila zaposlenih na področju pravosodja in notranjih zadev v delegacijah EU z jasnim pooblastilom za razvoj usklajevanja v državah članicah;
91. poudarja potrebo po decentraliziranem pristopu namesto nadaljnje uporabe centraliziranega pristopa iz Bruslja z boljšim izkoriščanjem delegacij EU, ki so v zelo kratkem času postale zelo dragoceno orodje, ter z večjo prilagodljivostjo in krajšim programskim obdobjem, zlasti za ogrožene države; poziva k imenovanju regionalnih koordinatorjev, ki bodo sposobni voditi razvoj in sodelovanje ter zunanje odnose, da bi zagotovili skladen pristop na podlagi dejanskih lokalnih razmer;
92. priporoča spodbujanje informacijskih kampanj v tretjih državah s podporo EU za obveščanje državljanov o njihovih pravicah in obveznostih v zvezi z mobilnostjo ter opozarjanje o tveganjih, s katerimi bi se lahko srečali med svojim potovanjem, zlasti v zvezi s tihotapci in trgovci z ljudmi, da bi jim pomagali sprejeti najbolj informirano odločitev;

⁽¹⁾ Etiopija, Eritreja, Mali, Niger, Nigerija, Senegal, Somalija, Sudan, Gana, Slonokoščena obala, Alžirija, Maroko, Tunizija, Afganistan, Bangladeš in Pakistan.

Sreda, 5. april 2017

93. poziva zahteva, da se programi tesnega medinstitucionalnega sodelovanja ter ukrepi za izmenjavo informacij in tehnično pomoč bolje izkoriščajo, ne le za izmenjave primerov dobre prakse in usposabljanja, ampak tudi za razvoj in sodelovanje, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti državam, ki so pod pritiskom;

o

o o

94. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam 16 prednostnih držav, določenih v novem okviru o partnerstvu s tretjimi državami v sklopu evropske agende o migracijah, ter organizacijam civilne družbe, ki zastopajo migrante in begunce ter delajo z njimi.
